

Yvette den Brok-Rouwendal : 'De wereld is ook van mensen met een handicap'. Uitgeverij Stichting Important Message. Utrecht 2008 ISBN 9079529025. (Lichamelijke handicap/spasticiteit/2)

Boekje met verzameling columns die Yvette den Brok (1960) schreef voor diverse bladen en dagbladen van 2002 tot en met 2008, o.a. Trouw, Opzij, Eindhovens Dagblad, Mening, De Zonnebloem.

Yvette heeft spasmen omdat de kleine hersenen gedurende de bevalling te weinig zuurstof hebben gehad. En hoewel ze in een rolstoel zit, is ze niet ziek en wil ze als een normaal mens behandeld worden. Haar columns zijn een pleidooi voor een 'gewoon' leven, samen met diverse mensen en niet in afzondering. Zij zorgde jaren samen met haar man voor hun twee kinderen, iets wat vele mensen niet gewoon vonden. Voorzieningen en omstandigheden zijn er ook vaak niet op ingericht. Dat zijn onderwerpen van de strijdlustige pamfletten die in dit boekje zitten. Ze vraagt zich bijvoorbeeld af waarom abortus van gehandicapte kinderen zo gemakkelijk toegestaan wordt, of de WMO wel zo'n goede wet is, waarom zorgaanvragen zo moeizaam gaan, ze laat zien hoe haar kinderen opgroeiden en wat ze hen te bieden had. Ook bespreekt ze waar ze wel last van had en heeft, hoe ze het vindt om gehandicapt te zijn, en spreekt ze over onderdrukking van gehandicapten. Zie ook: 10-11-2008
http://www.ango.nl/nieuws/algemeen/index.php?we_objectID=1219&type=0 en http://www.trouw.nl/achtergrond/deverdieping/article1897232.ece/_rsquo_Ik_ben_een_normaal_mens_rsquo_.html

Citaat: pag. 24: "Tot halverwege de middelbare school heb ik speciaal onderwijs voor lichamenlijk gehandicapte kinderen gevolgd. Toen besloot ik om daar weg te gaan. Ik had genoeg van dat geïsoleerde wereldje, ik wilde mijn eigen leven leiden. Dat werd me van alle kanten afgeraden. 'Dit is echt jouw enige kans om je havo diploma te halen,'ze i de schooldirecteur.

'Mensen in de gewone samenleving kunnen je niet verstaan en zullen je niet serieus nemen, ' zeiden begeleidsters van de groep waarin ik hoorde. Ik had hen zoiets vaker horen zeggen als er iemand weg ging en ik wist dat het alleen maar bangmakerij was. Maar die boodschappen zijn me toch lang bijgebleven. Ik wantrouwde iedereen die me wel serieus nam. Mijn partner heeft daar meer last van gehad dan van mijn handicap." (Yvette heeft daarna een VWO diploma gehaald en een HBO opleiding afgemaakt.)